

آرایش نیروها به هم می خورد

۱۹ آبان ۱۴۰۱ ساعت ۱۶:۱۷

در آبان ۱۳۴۲، از دسته‌هایی که به عنوان حزب در عرصه‌هایی سیاسی فعالیت می‌کردند هیچ‌کدام نه دارای پایگاه اجتماعی درخور توجهی بودند و نه اینکه تشکیلات عظیمی داشتند که با اتکای به توده‌های هوادار خود در این مرحله سرنوشت‌ساز منشأ اثری باشند.

گرچه بعد از کودتای ۱۳۳۲ احزاب کاملاً یکدست بوده و تحت کنترل حکومت قرار گرفتند؛ اما در سال ۱۳۴۲ این آرایش به دلایل مختلف برهم خورد. یکی از دلایل این موضوع وجود گروه‌های به ظاهر رقیب بود که جایگاهی در عرصه سیاسی ایران نداشتند:

«در آبان ماه سال ۱۳۴۲ آرایش نیروها به نحو بی‌سابقه‌ای در ایران به هم خورد. از دسته‌هایی که به عنوان حزب در عرصه‌هایی سیاسی فعالیت می‌کردند هیچ‌کدام نه دارای پایگاه اجتماعی درخور توجهی بودند و نه اینکه تشکیلات عظیمی داشتند که با اتکای به توده‌های هوادار خود در این مرحله سرنوشت‌ساز منشأ اثری باشند. غیر از کانون مرفعی که در این زمان اکثریت پارلمانی را در اختیار خود داشت، گروه‌های کوچک دیگری هم در صحنه سیاسی ایران دیده می‌شدند که عبارت بودند از: الف) جمعیت اتفاق و ترقی به رهبری دکتر احمد متین‌دفتری که حتی تشکیل جلسه هم نمی‌داد و عملاً فعالیت خود را تعطیل کرده بود. ب) جمعیت نیروی ملی به رهبری سرلشکر بازنشسته علی‌اکبر ضرغام که در بدو تأسیس جلساتی تشکیل می‌داد، لیکن بعد از انتخابات پارلمانی عملاً فعالیت خود را متوقف کرده بود. ج) انجمن دوستان به رهبری سیدجعفر بهبهانی نماینده پیشین مجلس که او هم در آن ایام فعالیت مؤثری از خود نشان نمی‌داد، بهبهانی در ماجرای شورش‌های اوایل سال ۱۳۴۲ در مخالفت با پاره‌ای از مصوبات مجلس و اصول شش‌گانه موسوم به انقلاب سفید در هماهنگی با پدرش آیت‌الله سیدمحمد بهبهانی تحرکاتی را آغاز و شروع به انتقاد از برخی سیاست‌های دولت علم کرد.»

منبع: حسین آبادیان، دو دهه واپسین حکومت پهلوی، تهران، موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، ۱۳۸۳، ص ۲۹۵

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48982/آرایش-نیروها-آرایش>